
ОТМИНИ !

Отмини прѣбулена — не искай да надзърнешъ
Въ святията на болното сърце,
Кждѣ и самъ не смѣя да пристѣпя. . .
Нали, о хубавъ сънь, не ще възвърнешъ
Смѣха на миналитѣ дни?

Не искай, щастие забравено, да разберешъ
Съсъ влажни погледи това, което
На самѣ самъ не смѣя да отбуля.
Нали, о жаденъ — ти не ще ме напоишъ
И тъменъ — ти не ще ме озаришъ,